

raise standards of English. It goes without saying that improvement will be gradual, covering, firstly, the areas of priority. The long-term objective is to help Ukraine create its own English Language Teaching capacity, and to implement standards in universities which produce students at B2 or C1 CEFR levels. At the same time, English-medium courses are to become mandatory at the leading universities. It will bring Ukrainian universities into compliance with the Bologna Agreement, will recognize foreign degrees and will promote transparency.

Another aspect worth mentioning is that there does not seem to be the standard for university teachers of English. So, one of the useful steps would be to determine a minimum CEFR level of C1 for All university teachers of English.

Thus, there is a need to recognize the value of English in academic institutions and research, and to include the promoting of the teaching and learning of English as part of national strategy. According to the recommendations of the British Council, exit level of English for all graduates need to be set in direct relation to the CEFR: C1 for linguistically-demanding disciplines, such as Law, Economics, Humanities; B2 for less linguistically-demanding disciplines, such as most Pure and Applied Sciences, Engineering and so on. Some of the universities' strategies for improving English are as follows: teaching more classes in English, increasing the number of students and research publications in English, recruiting teachers who can deliver courses in English, devoting much attention to student mobility and internship for academic staff, involvement into international project, establishing agreements with recruitment agencies abroad, providing support in English for international students.

References:

1. The Law of Ukraine on Higher Education, 2014.
2. R. Bolito, R. West. The internationalization of Ukrainian universities: the English language dimension. – К., 130 p.

Тупотіна Д.А.

здобувач вищої освіти II курсу

Науковий керівник – Костенко О. Г.,

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

ТЕРОРИЗМ ЯК ЖОРСТКИЙ ПСИХОЛІНГВІСТИЧНИЙ ВПЛИВ НА СУСПІЛЬСТВО. СПІВВІДНОШЕННЯ ПОНЯТЬ «ЕКСТРЕМІЗМ» І «ТЕРОРИЗМ»

Серед усіх глобальних проблем сьогодення особливо гостро стоїть проблема тероризму. Тероризм охоплює не тільки політичну чи економічну площину суспільного життя, але стосується, перш за все, морально-етичних вимог людства.

Терористи стають все більш безпринципними, обираючи священні місця для своїх злочинів людини: тому в різних куточках світу відбуваються вибухи в храмах різних конфесій, місцях поховань та пам'ятних дат. Нехтуючи життям людини певної нації, конфесії та соціальної групи, терористи прагнуть проявити ненависть до своєї релігії, зневагу до своєї культури, історії та всього іншого, до чого ставляться представники цієї групи, конфесії чи нації шанування і повага [2]. З іншого боку, розвивається культ насильства, знецінюється людське життя, наростає гнів, цинізм, взаємна ненависть між народами та соціальними групами. Останнім часом в цій якості активізувалися слова «екстремізм» і «тероризм», семантичні варіації яких розглядаються на прикладі матеріалів ЗМІ. Семантично ці лексеми пов'язані: в міжнародному праві про тероризм йдеться як про одне з проявів екстремізму. У тлумачних словниках розглядаються слова мають аналогічні дефініції і постають однозначними. Як ключовими словами поточного моменту, одиницям «екстремізм» і «тероризм» притаманні певні риси. В газетах вони часто займають центральну позицію. Ці лексеми регулярно включаються в пропозиції-дефініції. Слово «екстремізм» має меншу словотворчу активність. Для лексем «екстремізм» і «тероризм» характерно розширення сполучуваності. Нейтралізується семантичний ознака «діяльність, спрямована на фізичне і моральне знищення людини», актуалізується ознака «крайня ступінь». Тероризм є не тільки як фізична дія, а як мовне повідомлення, що містить загрозу про можливе терористичному акті. Джерелом тероризму можуть бути вербальні засоби, які роблять сильний вплив на людину. Крім того, змінюється сфера функціонування слів. Вони вживаються по відношенню не тільки до політики, але і до інших суспільних сферах. У значень цих слів з'являються нові відтінки: екстремізм «поведінку особистості, що виходить за рамки звичайного; дії, які не відповідають нормі», тероризм «психологічне придушення противника».

Для досягнення антитерористичних цілей операцій, збереження життя та здоров'я людей - акти, матеріальні цінності, схильність терористів до відмови від протиправних дій, що мають на них стримуючий вплив, пояснення можливості припинення терористичного акту, ведення переговорів з терористами є надзвичайно важливим кроком.

Що відрізняє звичайні (дипломатичні, торгові тощо) переговори від переговорів з терористами? Принципова відмінність полягає в тому, що у терористів і переговорників існують діаметрально протилежні інтереси. Кожна сторона намагається досягти мирних переговорів за рахунок мінімальних витрат [1]. Якщо ви зайнялися увагою, такими як дипломатичні переговори, то в цьому випадку обидві сторони зацікавлені і мають спільні інтереси. Тобто мова про те, що в переговорах з терористами стратегія «перемогти все» просто неприйнятна. Переговори з терористами - це комунікативний процес. Зокрема, спеціальний агент ФБР Дуїнн Фузельє вважає, що процес переговорів з терористами найбільше зацікавлений у встановленні контакту та переконання людини в екстремальних умовах[4]. У такій ситуації можна посилатися на якусь символіку як з боку терориста, так

і з переговорів. Існує цілий ряд правил, які дозволять досягти найкращого результату, а саме: потрібно позитивно говорити з терористами, тобто без таких слів, як «ні», «ніколи», «неможливо» тощо; вам потрібно постійно говорити; загальне твердження полягає в тому, що «поки люди розмовляють, зброя не працює»; неприпустимо принижувати чи оцінювати терориста, оскільки, з психологічної точки зору, переговорник повинен використовувати правильну мову – «я вам довіряю, я спробую допомогти» та інше; тривале очікування терористів призводить до насильства, тому обіцянку потрібно виконати вчасно. Систематизуючи існуючу практику координації зусиль світової спільноти у боротьбі з терористичними актами, слід зазначити, що вона базується на ряді універсальних міжнародних конвенцій. До них відносяться Конвенція про запобігання та покарання злочинів проти осіб, які користуються міжнародним захистом, включаючи дипломатичних агентів (1972); конвенція про захоплення заручників (1979); Конвенція 1997 р. про боротьбу з бомбардувальним тероризмом; та інші конвенції проти тероризму та терористичних актів [3].

Література

1. Laqueur, W. Post-modern Terrorism – “Foreign Affairs”, Sept-Oct. 1996.
2. Андрій Дорошенко. Терор і тероризм. -“Політика і час”№ 8-9, 1997.
3. Варданянц Г. К. Терроризм: диагностика и социальный контроль: [Виды терроризма и методы борьбы с ним] / Г. К. Варданянц // Социологические исследования. – 2005. – № 7. – С. 78-83.
4. Васильев А. Исторические корни терроризма: [Терроризм в современном мире: истоки, сущность, направление и угрозы] / А. Васильев, В. Гарев // Азия и Африка сегодня. – 2008. – № 4. – С. 32-39.

Тущенко А. Д.

здобувач вищої освіти ІV курсу

Науковий керівник – Тимофіїва К. М.

старший викладач

*Дніпропетровський державний
університет внутрішніх справ*

МОВА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ДУХОВНОСТІ

Сучасна українська мова є багатоміковим надбанням українського народу. Вона створена зусиллями багатьох поколінь. *«В мові наша стара й нова культура, ознака нашого національного визнання... І поки живе мова — житиме й народ, як національність...»* (І. Огієнко).